

Nr 228.

Av herr **Andersson, Karl**, i anledning av *Kungl. Maj:ts förslag till lag om ändrad lydelse av 2, 3, 8 och 9 §§ i lagen den 25 maj 1894 angående jordfästning.*

I proposition nr 44 till innevarande riksdag har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att antaga förslag till lag om ändrad lydelse av 2, 3, 8 och 9 §§ i lagen den 25 maj 1894 angående jordfästning. I förslagets 8 § 2 mom. stadgas: "Vid begravning utan jordfästning i svenska kyrkans ordning skall klockringning, om det begäres, äga rum i vanlig ordning, och må vid sådan begravning kyrka upplåtas, när särskilda skäl därtill äro." Mot avfattningen av detta stadgande har lagrådet anmärkt, att stadgandet i stället för den positiva form, som givits detsamma, lämpligen syntes böra erhålla ungefär denna formulering: "men ej må vid sådan begravning kyrka upplåtas, med mindre särskilda skäl därtill äro." En sådan förändring — säger lagrådet — synes av skilda grunder vara att förorda. Genom en dylik avfattning skulle, bland annat, kraftigare betonas, att kyrkas upplåtande vid s. k. borgerlig begravning endast må förekomma mera undantagsvis och att i varje förekommande fall särskilda skäl därtill måste föreligga, vadan det alltså ej skulle vara till fyllest med en allmän uppfattning hos den, som har avgörandet i sin hand, om lämpligheten av att tillmötesgå framställningar av ifrågavarande slag.

Då jag instämmer med lagrådet i denna uppfattning, tillåter jag mig härmed vördsamt föreslå,

att riksdagen ville, med godkännande i övrigt av Kungl. Maj:ts förslag, för sin del besluta, att 8 § 2 mom. skall erhålla den av lagrådet förordade lydelsen.

Stockholm den 9 februari 1926.

Karl Andersson.
